

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

Deres ref.:	Vår ref.:	Dato:
	Sak/dok.: 22/00859-91	19.08.2022
	Ark.: 008	

Høring - NOU 2022: 3 På trygg grunn

Vi viser til oversendelse fra Olje- og energidepartementet datert 6.april 2022 av utredningen NOU 2022:3 På trygg grunn – Bedre håndtering av kvikkleirerisiko.

Kartverket mener Gjerdrumutvalget har gjort en solid utredning og støtter utvalgets hovedkonklusjoner og anbefalinger, både når det gjelder kvikkleire og annen naturfare.

Vi ønsker innledningsvis å nevne at vi foreslår Matrikkelen som et verktøy til å registrere oppdatert informasjon om risiko for naturskader. Mer om dette under kap. 5.3.2 og 11.4.

Kartverket har følgende merknader til NOU-en:

[Merknader til kapittel 1.2 Hovedkonklusjoner og anbefalinger](#)

[Merknader til kapittel 1.2 Mer og bedre kartlegging](#)

Kartverket understreker at det er lite hensiktsmessig å bruke store ressurser på å gjennomføre ny-kartlegging og løpende oppdateringer, dersom dataene er vanskelig tilgjengelig som følge av begrensninger i forvaltningsløsningene.

Kartverket støtter utvalgets vurdering om at bedre kart- og datagrunnlag er nødvendig for å legge til rette for å redusere kvikkleirerisiko, og at det bør iverksettes et nasjonalt program som forbedrer kartgrunnlaget for utarbeidelse av faresonekart og erosjonsovervåking. I samarbeid med NVE, NGU, NIBIO, kommunesektorens organisasjon (KS), utvalgte kommuner og fylker m.fl, utarbeider Kartverket en søknad om et statlig satsingstiltak, **Geosats24**, som har til formål å styrke kommunenes evne til å forebygge mot uønskede hendelser som følge av et klima i endring. Satsingen er i første rekke en to-årig pilot, som på sikt vil kunne danne grunnlag for et nasjonalt program slik Gjerdrumutvalget anbefaler.

For å kunne følge med på erosjonsendring over tid og utarbeide gode faresonekart, kreves innsamling av store datamengder. Blant annet er digitale høydedata, LiDAR-data¹, svært dataintensive og krever stor datalagrings-, mottaks-, kvalitetssikrings- og formidlingskapasitet. Norges nasjonale forvaltningsløsning for LiDAR-data har ikke en tilstrekkelig og forutsigbar finansiering, og ytterligere datamengder for å kunne se erosjonsendringer over tid i marine områder vil øke drifts- og vedlikeholdskostnadene. Dersom Gjerdrumutvalgets anbefalinger for mer og bedre kartlegging blir tatt til følge, forutsetter dette at de forvaltningsløsningene som skal kvalitetssikre og forvalte disse dataene, videreutvikles og oppskaleres. Det må blant annet utvikles ny løsning for mer interaktiv bruk av dataene. I tillegg må det etableres evner for automatisk endringsdeteksjon.

For å kunne utvikle nødvendig kunnskapsgrunnlag basert på kart- og datagrunnlag, må data være lett tilgjengelig, enkle å kombinere med data fra ulike kilder, og lette å dele og gjenbruke. Videre må det legges til rette for mer automatisering, slik at det blir enklere for fagetatene å utarbeide analyser med høyere kvalitet over større geografiske områder, som igjen kan benyttes i kommunalt saks- og planarbeid. Dette stiller nye krav til de nasjonale fellesløsningene for geografisk informasjon. Geografiske fellesløsninger som Geonorge, Digitalt sentralarkiv for flybilder (DSA), Norge i bilder (ortofoto), Sentral Felles Kartdatabase (SFKB) og Høydedata (LiDAR)-data og terrengmodeller, har blitt viktige datakilder i en rekke samfunnskritiske tjenestekjeder og brukerløsninger. Det trengs et betydelig løft for å utvikle og fornye dagens geografiske infrastruktur, både teknologi og organisering, slik at infrastrukturen kan utnyttes bedre i forebygging av kvikkleireskred og andre naturfarehendelser. Nasjonalt geodataråd har anbefalt Kommunal- og distriktsdepartementet å etablere et nasjonalt program for videreutvikling av den geografiske infrastrukturen slik at den skal evne å tilfredsstille dagens og fremtidens behov. For å lykkes med videreutvikling og implementering vil det være nødvendig med økt ressurstilgang både til kommunene og ansvarlige fagetater.

Ved å ruste opp fellesløsningene vil det kunne legges det til rette for:

- systematisk overvåking av erosjon og andre terrengendringer med utgangspunkt i digitale høydedata (LiDAR) i tråd med Gjerdrumutvalgets anbefaling.
- at flyfoto kan inngå i vurdering av terreng- og landskapsendringer for å sikre gode beslutninger i kommunale prosesser og saksbehandling.
- mer automatisering og enklere kopling av geodata, slik at det blir enklere for fagetatene å utarbeide analyser med høyere kvalitet over større geografiske områder, som igjen kan benyttes i kommunalt saks- og planarbeid.
- at det blir så enkelt å nyttiggjøre seg data fra Geonorge at flere kommuner, private forslagstillere og utbyggere evner å bruke disse dataene i sine planer og analyser av risiko og sårbarhet.

[Merknader til kapittel 1.2 Overvåking av erosjon og andre terrengendringer kan identifisere kritiske områder](#)

Kartverket støtter Gjerdrumutvalgets anbefaling om etablering av et tverrfaglig pilotprosjekt² for å utvikle metodikk med utgangspunkt i digitale høydedata (LiDAR) for å overvåke erosjon og andre terrengendringer. Satsingstiltaket **Geosats24**³, er svar på denne anbefalingen.

Kartverket støtter utvalgets anbefaling om at Geovekst-samarbeidet bør utnyttes for å sikre

¹ [Lidar - Wikipedia](#)

² Se NOU 2022 3 På trygg grunn, kapittel 14.1

³ Se merknader til kapittel 1.2 Mer og bedre kartlegging

best mulig samordning med andre aktørers behov for oppdatering av terrengdata. Kartverket støtter også utvalgets anbefaling om at både offentlige og private aktører skal kunne dele sine data fra kartlegging av terreng og utforming av inngrep i nasjonale fellesløsninger. Kartverket er nasjonal geodatakoordinator, og kan arbeide regionalt og nasjonalt for økt prioritet på etablering av standardisert datagrunnlag som tilrettelegger for redusert kvikkleirerisiko og annen naturfare.

For å kunne følge med på erosjon og andre terrengendringer over tid, må det gjøres gjentakende målinger med LiDAR med tilstrekkelig punkttetthet. Særlig viktig blir det også å inkludere og supplere dybde data for elver og innsjøer. Dette skaper store mengder nye data som må kvalitetssikres, forvaltes og deles. Dataene må tilgjengeliggjøres som tidsserier, og være tilrettelagt for interaktiv bruk og maskinelle endringsanalyser. Dette er ikke mulig med dagens forvaltningsløsning for punktskydata, som ble etablert i prosjektet «Nasjonal detaljert høydemodell». Videre har systemet ingen funksjonalitet for å sammenkoble ulike punktskyer slik at det kan gjøres analyser på punktskynivå over de samme områdene. Det er i dag tidkrevende, og krever spesiell kompetanse å for eksempel ta ut punktskydata for en flomsone for en elv og se hvordan terrenget har endret seg over tid.

Et kartleggingsregime for å følge med på terrengendringer over tid vil også kreve at det nasjonale forvaltningssystemet kan kvalitetssikre og lagre enorme datamengder. Dagens kvalitetssikring av LiDAR-data gjøres delvis manuelt, og økningen i datafangst som vil følge av erosjonsovervåking, vil kreve ytterligere ressurser til kvalitetssikring. Tilsvarende forvaltningsregime må også eventuelt etableres for dybde data for elver og vann. For å imøtekomme behovet for økt kartlegging vil det være nødvendig å utvikle mer maskinell kvalitetssikring av data. Dette vil kreve videreutvikling av forvaltningsløsningen utover det dagens rammer tillater.

Se også merknader til kapittel 1.2 Mer og bedre kartlegging og kapittel 1.2 Med mer kunnskap og kompetanse kan skred unngås.

[Merknader til kapittel 1.2 Med mer kunnskap og kompetanse kan skred unngås](#)

Kartverket støtter Gjerdumutvalget i at bruk av ny teknologi kan være et virkemiddel for å forebygge kvikkleireskred. Kartverket ønsker å fremheve potensialet som ligger i bruk av digitalisering, nye metoder og forbedring og videreutvikling av eksisterende teknologi for å styrke kommunenes evne til å forebygge kvikkleireskred og andre naturfarehendelser.

Kartverket har blitt gjort kjent med at kunnskapsgrunnlaget er spredt på svært mange ulike portaler, noe som skaper utfordringer når brukerne skal foreta eller hente ut nødvendige risiko- og sårbarhetsanalyser. Brukervennligheten til portalene og egnetheten til dataene varierer, og det er krevende å ha oversikt over hvor hvilken informasjon ligger, hva det er for slags informasjon og hvordan denne kan brukes. Kommunene er selv ansvarlige for å sette seg inn i brukerveiledningene som tilhører de forskjellige portalene. Kommunene etterspør en felles løsning der alle dataene samles og gjøres enkelt tilgjengelig.

Geologisk informasjon, faresonekart, andre relevante geodata og oppdaterte analyser, må tilpasses, tilrettelegges og formidles slik at kommunene evner å nyttiggjøre seg disse. Kartverket er kjent med at det kreves betydelig kompetanse for å kunne nyttiggjøre seg data fra Norges nasjonale geodataportal, Geonorge. Ved å videreutvikle løsningen er det et betydelig potensial for å kunne gi enkle og bedre kommunale planprosesser og risiko- og sårbarhetsanalyser. Det er utfordringer knyttet til å skape, finne, koble, innlemme, behandle og visualisere data på tvers av datasett.

Som nasjonal geodatakoordinator, spiller Kartverket en viktig rolle i arbeidet med å gjøre det enklere å samle, bearbeide og dele stedfestet informasjon. Kartverket erkjenner at innsatsen knyttet til deling av

geodata, må fokuseres mer mot brukertilpasset formidling, slik at kunnskapsgrunnlaget i vesentlig større grad tilflyter offentlige myndigheters og private utbyggers prosesser automatisk, digitalt og med interaktiv veiledning.

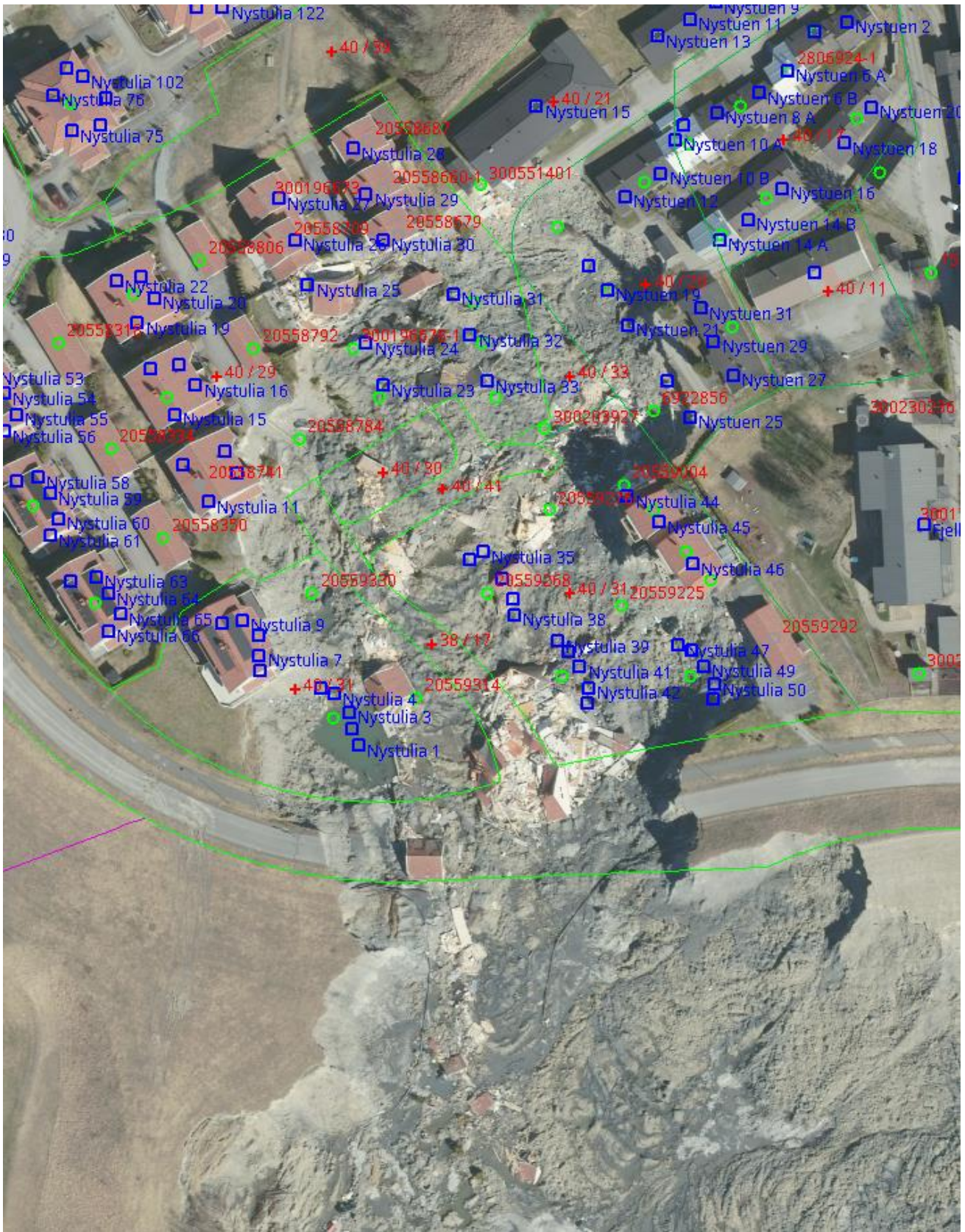
Innenfor eksisterende rammetildeling er det ikke mulig for Kartverket å forbedre funksjonaliteten i Geonorge, slik at en vesentlig større del av landets kommuner selv kan benytte Geonorge som et verktøy for sine saks- og planprosesser.

Satsingstiltaket **Geosats24** tar tak i denne utfordringen forutsatt tilstrekkelige bevilgninger. **Geosats24** har som mål at kunnskapsgrunnlaget som utvikles i tiltaket faktisk blir tatt i bruk på riktig måte av kommunene i deres saks- og planprosesser og risiko- og sårbarhetsanalyser.

Merknader til 5.3.2 Kartverket

Kartverket er, i tillegg til rollen som geodatakoordinator, også sentral matrikkelmyndighet med ansvar for drift og forvaltning av det nasjonale eiendomsregisteret - matrikkelen. Dette registeret inneholder informasjon om eiendommer, bygninger og adresser. Informasjon fra matrikkelen inngår allerede som en viktig datakilde i offentlige saksbehandlingsløsninger, og benyttes aktivt av kommuner og statlige aktører i bl.a. byggesaksbehandling og beredskapsarbeid. Matrikkelen er også en sentral informasjonskilde for finans- og eiendomsbransjen og privatpersoner. Den registrerte informasjonen i matrikkelen er gitt publisitet, dvs. at den offentliggjøres og dermed er tilgjengelig for eiere, festere og andre som ønsker det. Dette åpner for bruk til varsling fra kommuner og statlige aktører samt for innrapportering fra grunneiere/rettighetshavere og næringsdrivende.

Med tilrettelegging vil matrikkelen også ha et potensial for økt bruk når uhell inntreffer, ved at relevant informasjon om skadesteder kan skaffes tilveie raskt, jf. utsnitt fra matrikkelen av skredområdet i Gjerdrum med ortofoto som bakgrunn. Her kan man få informasjon om hvilke matrikkelenheter som er berørt og opplysninger om hvem som er registrert eier eller fester av eiendommen.

Merknader til 6.9.3.5 Sjøbunnsdata, dybde data i vassdrag

Detaljert batymetri i strandsonen gir viktig informasjon om terrengformene under vann. Marine avsetninger, inklusive mulig kvikkleire, finnes også på sjøbunnen. Strandsonen må derfor inkluderes i farevurderinger. Det samme gjelder informasjon om terrengformene og avsetninger i strandsonen langs innsjøer og bunnforhold i elver. I 2020 fikk Kartverket, NGU og Havforskningsinstituttet (HI) bevilgning til et pilotprosjekt over tre år, til kartlegging av tre områder av norskekysten for å demonstrere nytteverdien av en full kartlegging av hele kystsonen. Detaljert batymetri i strandsonen gir viktig informasjon om terrengformene og bunnforholdene under vann.

Basert på gode resultater i pilotprosjektet har de tre etatene nå søkt om statlig finansiering til et satsingsprogram, «Marine grunnkart i kystsonen», for å kartlegge hele kystsonen, et område på 95 000 kvadratkilometer. Programmet som skal løpe over en periode på opptil 16 år har en økonomisk ramme på 4,1 mrd. kroner. Planen er at data og kartene skal dekke kystsonen helt inn til strandlinjen, og kunne kobles sammen med tilsvarende data og kart på land for å generere sømløse terrengmodeller. Dette skal gjennomføres blant annet ved å ta i bruk nye metoder slik som grønn laser, for å kartlegge på grunt vann ned til rundt 10 m dybde.

Når det gjelder kartlegging av innsjøer og vassdrag ble det i 2021 startet et nasjonalt tverrsektorielt samarbeidsprosjekt med mål å avklare om grønn laser er en moden teknologi med tanke på en videre nasjonal satsing på dybdekartlegging i vassdrag, se NOU 2022 3 På trygg grunn, kapittel 12.2.1. Dette testprosjektet vil gi et viktig grunnlag for videre satsing på dybdekartlegging i vassdrag. Hvorvidt grønn laser egner seg for dybdekartlegging av vassdrag/innsjøer avhenger også av vassdraget/innsjøens egenskaper som dybder, bunnforhold, sikt, turbiditet mm. Om prosjektet blir vellykket, vil det derfor være behov for å utrede hvilke vassdrag/innsjøer som bør kartlegges og estimere kostnader for dette.

Merknader til kapittel 6.9.3.6 Registrering av overvannsanlegg, bekkelukkinger og andre kritiske punkt i vassdrag

Kartverket støtter Gjerdrumutvalget og NVE i at standardisering er viktig for å få en enhetlig registrering av hvordan overvann ledes til vassdrag og lokalisering av bekkelukkinger og andre kritiske punkt i vassdrag. I tillegg til å utarbeide standarder, er det behov for å lage metodikk rundt kartlegging av kritiske punkt og etablering av en nasjonal fellesløsning som angir beliggenhet av, og informasjon om kritiske punkter, og tilgjengeliggjør/deler disse dataene. Kartverket og NVE er i dialog om dette standardiseringsarbeidet. Etableringen av den nasjonale fellesløsningen krever ekstra bevilgninger.

Kartverket er enig i at standardisering og etablering av en nasjonal fellesløsning for kritiske punkt, krever samarbeid mellom kommuner, fylkeskommuner og flere statlige aktører som NVE, Bane NOR, Statens vegvesen og Kartverket.

Kartverket mener det er viktig at slike opplysninger blir gjort kjent både for det offentlige, men også for privatpersoner via matrikkelen. Egenrapportering kan være en løsning. Se også merknadene til kapittel 11.4.3.3.

Se også merknader til kapittel 1.2 Mer og bedre kartlegging.

Merknader til 8.5.2 vedr. arealplandata

Kartverket støtter utvalgets anbefaling om å videreutvikle løsninger for å samordne og harmonisere digital tilgang til informasjon fra kommunale planregistre. Det er krevende for nasjonale etater å måtte forholde

seg til planregisteret i hver enkelt kommune. En velfungerende nasjonal overbygning vil kunne være arbeidsbesparende og bidra til bedre saksbehandling.

Gjennom Norge digitalt-samarbeidet arbeider Kartverket med å understøtte nasjonal tilgang til alle plandata gjennom å etablere frivillige samarbeidsløsninger mellom kommunene og aktuelle etater som har behov for effektiv tilgang til plandata i for innsyn, saksbehandling og prosjektering. Kartverket har så langt basert de tekniske løsningene på tilpasning av de forvaltningsløsningene som benyttes for dataflyt og tilgang til kommunale geodata i infrastrukturen.

I SePlan-applikasjonen er det etablert innsyn i kopier av kommune- og reguleringsplaner som er tilgjengelig i den nasjonale løsningen, basert på daglig synkronisering mot planregistre i om lag 250 av landets kommuner. For de andre kommunene oppdateres plankartdataene en til to ganger i året. Løsningen er i dag kun tilgjengelig for offentlige etater innenfor Norge digitalt-samarbeidet.

Kartverket understreker at å etablere fullverdige nasjonale løsninger for tilgang til informasjon fra alle landets kommunale planregistre er en betydelig utfordring når det kommer til finansiering av tekniske løsninger og drift av disse. Det vil også trolig kreve tilpasninger i dagens regelverk knyttet til kommunale planregistre.

Hensyns- og aktsomhetssoner, samt bygge- og deleforbud kan vurderes publisert i, eller gjennom matrikkelen for å sikre at informasjonen tilflyter nåværende og fremtidige eiere av fast eiendom.

11.4.3.3 Innføring av plikt for grunneier til å varsle kommunen

Utvalget mener mye taler for at det bør innføres en plikt for grunneier til å varsle kommunen dersom grunneier er kjent med forhold på eiendommen som tilsier at det er fare for naturskade med risiko for tap av liv, skade på helse, miljø, materielle verdier og kritisk infrastruktur på egen eller andres eiendom.

Matrikkelloven åpner allerede for at grunneier/rettighetshaver selv kan registrere informasjon om egen eiendom i matrikkelen, og dette er noe Kartverket ønsker å tilrettelegge for. Det kan derfor være hensiktsmessig at en varslingsplikt ved fare for naturskade legges som del av denne rapporteringsløsningen inn til kommunen. Det kan også vurderes å åpne for innrapportering på andres eiendom, men at publisering i matrikkelen ikke skjer før kommunen har behandlet bekymringsmeldingen.

11.4.4.3 Kommunens informasjonsplikt

Utvalget mener kommunen bør ha en lovfestet plikt til å informere den enkelte grunneier der utredningen viser at det foreligger et overvåking- eller sikringsbehov. Et viktig virkemiddel for å forebygge at grunneier til eiendom utilsiktet foretar seg noe som kan være egnet til å utløse naturskade vil være å registrere oppdatert informasjon om slik risiko i et sentralt register hvor offentlig myndighet gis enkel tilgang. Vi anser det her som viktig å sikre at i) kommunale vedtak synliggjøres, ii) eiers plikt til å rapportere ulike forhold understrekes, og at iii) publisering og koblingen mot kartet ivaretas. Dette krever at informasjon registres og publiseres på en enhetlig måte nasjonalt.

Matrikkelen er «objektregisteret», og skal ivareta de faktiske opplysninger knyttet til eiendomsobjektet: «Matrikkelen skal inneholde opplysningar om den enkelte matrikkeleininga som er nødvendig for planlegging, utbygging, bruk og vern av fast eigedom», jf. matrikkelloven § 4. Kartverket anbefaler derfor at det legges til rette for registrering og publisering av fareområder gjennom matrikkelen. Det bør her kunne lenkes videre til relevant utdypende informasjon, eksempelvis fra Geonorge, Norgebilder, NVE-atlas eller annen relevant kilde. Tilsvarende gjøres i dag for informasjon om forurenset grunn og kulturminner.

Det bør i tillegg vurderes om også oversikt over sikringstiltak tilknyttet eiendommen bør synliggjøres i matrikkelen (Ref. 1.5.4 Utvalgets vurderinger av behovet for samlet oversikt over sikringstiltak). Eier/fester/rettighetshaver kan dermed gjøres kjent med alle kjente forhold som hviler på egen eiendom, herunder pålegg som blir gitt og hvilke tiltak som er gjennomført. Dette sikrer at vesentlig informasjonen om eiendommen og bygg registreres på en enhetlig måte nasjonalt, og gjør det enkelt å tilrettelegge for varsling fra kommunene og enkelt tilgang til opplysningene ved eiendomsoverdragelse. Dette vil også virke forebyggende på uønskede handlinger/inngrep på eiendommen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjerdrumutvalget uttaler at deres anbefalinger vil kunne medføre økonomiske og administrative konsekvenser. Kartverket er enig i dette. For å kunne iverksette og legge til rette for tiltakene som Gjerdrumutvalget anbefaler, må det imidlertid tilføres økonomiske ressurser til Kartverket.

Ved å bevilge penger til **Geosats24**, etableres et grunnlag for et langsiktig program for å redusere risiko for kvikkleireskred nasjonalt. Dette tiltaket vil kunne svare ut flere av Gjerdrumutvalgets anbefalinger og kan på denne måten igangsettes raskt.

I tillegg til at det må tilføres midler til kvartærgeologisk kartlegging og annen relevant datafangst, ser Kartverket at det i særdeleshet er et behov for økte ressurser til laserkartlegging (LiDAR) og til utvikling, forvaltning og drift av fellesløsningen for Nasjonal detaljert høydemodell. Videre må det bevilges ressurser til at teknologi kan tilpasses og/eller tas i bruk for å styrke kommunenes evne til å utnytte vårt nasjonale kunnskapsgrunnlag i sine saks- og planprosesser og risiko- og sårbarhetsanalyser.

Et vesentlig forhold for å sikre at Gjerdrumsutvalgets anbefalinger kan realiseres og følges opp, er at oppdatert informasjon om risiko knyttet til byggegrunn blir registrert i et sentralt register hvor offentlig myndighet gis enkel tilgang, men også at registrerte eiere/rettighetshavere gjøres kjent med risiko på egen eiendom. I og med matrikkelen er et åpent register der alle kan søke å få informasjon, anbefaler Kartverket at det legges til rette for slik registrering i eller gjennom matrikkelen. Matrikkelen vil i tillegg kunne tilrettelegges for publisering av vedtak/pålegg på aktuelle eiendommer på en slik måte at både nåværende eier/rettighetshaver og nye eiere/rettighetshavere gjøres kjent med forholdene ved registrering og ved eiendomsoverdragelser. Utvikling og forvaltning av optimale løsninger for å ivareta disse hensynene vil imidlertid kreve at det tilføres tilstrekkelig med utviklings- og forvaltningsmidler.

Lov- og forskriftsforslag

Vi støtter forslaget om en delvis ny lov, men har noen kommentarer til noen av paragrafene:

Naturskadesikringslov

Til § 1 med pålegg om at eier/bruker skal varsle kommunen ved fare for naturskade:

Vi foreslår at denne rapporteringen registreres i matrikkelen.

Kartverket er allerede i gang med egenregistrering av komplettering av opplysninger i Matrikkelen, jf. matrikkelloven § 27. <https://lovdata.no/lov/2005-06-17-101/§27>.

Vi tenker det vil være en fornuftig løsning at varsling/innrapportering fra eier, rettighetshaver eller leier av eiendom eller bygning som omhandler fare for naturskade, bør kunne føres og forvaltes i matrikkelen. Dette på lik linje med andre opplysninger som skal innrapporteres etter matrikkelloven § 27. Det vil være hensiktsmessig å ha ett sted å rapportere til og ett sted å lete for å finne relevant informasjon med kobling til

eiendommen. Der det er aktuelt kan det lenkes videre for mer utfyllende informasjon. Dette vil for øvrig være i tråd med Kartverkets strategi for videreutvikling av matrikkelen.

Til § 2: I første ledd vises det til plan- og bygningsloven § 28-1. Samtidig er det foreslått endringer i plan- og bygningsloven der nettopp § 28-1 blir flyttet til § 1-10 for å tydeliggjøre at kravet til sikker byggegrunn både gjelder plan- og byggesak. Vi forutsetter at endringene vil tre i kraft samtidig og at henvisningen til pbl § 28-1 i naturskadesikringsloven § 2 må endres.

Til §§ 4, 5 og 6: For å sikre eiendom mot naturskade kan kommunen kreve avstått fast eiendom, kreve rett over fast eiendom, pålegge eier sikringstiltak eller nedlegge bygge- og deleforbud:

Matrikkelen skal jf. matrikkelloven § 4 annet ledd, inneholde opplysninger om pålegg som gjelder bruk av grunn eller bygninger på vedkommende matrikkelenhet. Dette utdypes i matrikkelloven § 25 fjerde ledd og matrikkelforskriften §§ 3, 61 og 62. Kulturminner og forurenset grunn publiseres i dag via matrikkelen og med lenke til ytterligere informasjon i Askeladden og grunnforurensningsbasen til miljødirektoratet. Matrikelnummeret er koblingsnøkkelen. Vi ser det som naturlig at temaene som omhandles i §§ 4 til 6 vurderes publisert gjennom matrikkelen ved at man utvider listen over pålegg som skal føres i henhold til matrikkelforskriften § 62.

Spesielt til § 6:

Gjelder bygge- og deleforbud for eiendommer eller deler av eiendommer. Her foreslås at slikt forbud skal kunne tinglyses.

Det vil også være hensiktsmessig at slik informasjon i tillegg registreres i, eller publiseres gjennom matrikkelen, da et delingsforbud har både en rettslig side (grunnboka) og en geografisk avgrensning som kan presenteres i eller gjennom matrikkelen.

Matrikkelen vil kunne beskrive geografisk utbredelse på en god måte. Der forbud gjelder del av eiendom bør det ses på om bruksrettsgrenser kan benyttes for å avgrense det aktuelle området.

Vi støtter de endringsforslag som gjelder plan- og bygningsloven.

Byggesaksforskriften § 4-1 første ledd bokstav f, nytt punkt 12 omhandler grunnvanns- og energibrønner. Dette er viktig informasjon for planlegging og utbygging under bakken. Vi anser det som viktig at alle slike brønner registreres og tilgjengeliggjøres i et register. Dette ser ut til å være ivaretatt i registeret Granada forvaltet av NGU. (https://geo.ngu.no/kart/granada_mobil/)

Med vennlig hilsen

Kristin Bjerkestrand Eid

Juridisk direktør

Haldis Framstad Skaare

Underdirektør

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.